

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับความเหนื่อยหน่ายในงาน : กรณีศึกษาโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ระดับความเหนื่อยหน่ายในงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับความเหนื่อยหน่ายในงาน และองค์ประกอบของบุคลิกภาพที่สามารถทำนายความเหนื่อยหน่ายในงาน ประชากรที่ศึกษาเป็นพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง จำนวน 228 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ส่วน ส่วนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วยบุคลิกภาพแบบหวั่นไหว แบบแสดงตัว แบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึก และแบบสอบถามความเหนื่อยหน่ายในงาน ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้านคือ ด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ด้านการลดค่าความเป็นบุคคลของผู้อื่น และด้านการลดค่าความสำเร็จของตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

1. พยาบาลมีลักษณะบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลิกภาพแบบแสดงตัวแบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึกอยู่ในระดับสูง
2. พยาบาลมีความเหนื่อยหน่ายในงานทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้านคือ ด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ด้านการลดค่าความเป็นบุคคลของผู้อื่น และด้านการลดค่าความสำเร็จของตนเองอยู่ในระดับต่ำ
3. ลักษณะบุคลิกภาพทั้งห้าองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางบวก ส่วนบุคลิกภาพแบบแสดงตัวแบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเหนื่อยหน่ายในงานทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวและแบบแสดงตัว สามารถร่วมกันทำนายความเหนื่อยหน่ายในงานโดยรวมได้ร้อยละ 37.9

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านต่างๆ เช่น การสรรหาคัดเลือก และพัฒนาบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับลักษณะงานของวิชาชีพพยาบาล ทั้งนี้เพื่อป้องกันและลดการเกิดความเหนื่อยหน่ายในงาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานได้อย่างมีความสุข มีคุณภาพชีวิตในการทำงาน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งจะส่งผลดีต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์การในระยะยาวต่อไป